

Una qüestió de poder

La Universitat de València decideix reeditar aquest assaig publicat per primera vegada el 1994 on s'exposa amb cruesa la suspicació i, en ocasions, conflictiva relació entre les dues principals ciutats valencianes, sempre a punt per fer valer els seus interessos.

ALACANT CONTRA VALÈNCIA
EMILI RODRÍGUEZ-BERNABEU
COL·LECCIÓ «ASSAIG», 8
244 PÀGINES

PUV, VALÈNCIA, 2005

Quan un llibre es reedita passat uns anys sempre ha d'haver-hi una causa que ho justifique. El mateix autor, Rodríguez-Bernabeu, s'ho pregunta en el pròleg que acompanya aquesta segona edició i del qual és el responsable. En concret, es mostra pensarós sobre l'interés que avui en dia pot causar entre els lectors la rivalitat entre València i Alacant. Però la història és, sovint, capritxosa, i la seua lectura actual, enmig d'un conflicte com el de l'aigua que té dividits els valencians, esdevé ben il·lustrativa d'un contenciós que, lluny de resoldre's, sembla que s'eternitza. A través d'una panoràmica històrica i sociològica de la ciutat d'Alacant i el seu entorn, especialment, però també del conjunt de la realitat valenciana, Rodríguez-Bernabeu ofereix moltes claus per poder interpretar la tensió social i política que ha caracteritzat les relacions entre les dues ciutats. El resultat de les seues reflexions, provocadores ja des del

títol, no podia ser més devastador per a una societat que presenta poc vertebrada, amb greus problemes estructurals, submissa respecte al poder de l'Estat i amb una identitat pròpia feble. Entre els responsables de la situació, Rodríguez-Bernabeu denuncia l'actitud servil i poc ambiciosa de la classe dirigent valenciana, la incapacitat de València per articular el territori, més pendent per avantposar els interessos del tradicional sector agrari, i la manca de lideratge de les forces polítiques. Ara bé, l'autor centra les seues crítiques principalment en la ciutat d'Alacant, «vulnerable i orgullosa» segons les seues paraules, que sempre ha jugat la carta que més li ha convingut en cada moment, fins al punt d'aprofitar el port i el seu caràcter comercial per a plantejar projectes disgregadors com el Sureste o l'autonomia uniprovincial. Una actitud un tant hedonista i autosuficient amb la qual no ha sabut guanyar-se l'estima de bona part de les localitats dels voltants, sobretot de l'Alacantí, però també de la resta de les comarques meridionals. Aquesta anàlisi sense contemplacions dels alacantins contrasta amb la complicitat que mostra envers els murcians, als quals encoratja sense embuts perquè formen part de projectes futurs amb valencians, catalans i mallorquins.

Perquè, això sí, també es contempen possibilitats de redreçament. Aquestes passen, segons l'autor, per un compromís inequívoc dels intel·lectuals i polítics en el desenvolupament col·lectiu i per la reivindicació de la catalanitat, com un valor de progrés econòmic i cultural, que permeta superar velles posicions excessivament localistes que fan un flac favor a l'obtenció d'una autonomia plena. Malauradament, l'únic retret que se li pot fer s'hi troba quan s'endinsa en el debat sobre la identitat cultural dels valencians, on fàcilment cau en posicions un tant essencialistes amplament superades i que fan perdre part del rigor que ha caracteritzat la resta de pàgines. Tot plegat, un retrat contundent i polèmic de la ciutat d'Alacant, en particular, i de la societat valenciana en general, que no deixa indiferent ningú i que només per això mereix tindre's en consideració.

Àlvar Peris

